

különszám
Júlia

Világszerte Nr. 1

Amber Page

Randi az ellenséggel

Brenda Harlen

Fehér rózsák Valentin-napra

Caitlin Crews

Az álarc mögött

Minden jog fenntartva. Jelen kiadvány bármely részét tilos a kiadó írásos engedélye nélkül módosítani, sokszorosítani, bármilyen elektronikus vagy gépi formában és egyéb módon közzétenni vagy terjeszteni, beleértve a fénymásolást, felvételkészítést és mindenfajta információátároló vagy -visszakereső rendszert; kivételt képez a kritikus, aki kritikájában rövid szakaszokat idézhet belőle. Ez a kiadvány a Harlequin Books S.A.-val létrejött megállapodás nyomán jelenik meg. Jelen mű kitalált történet. A nevek, személyek, helyszínek és események a szerző képzeletének termékei, vagy fiktív módon alkalmazza őket. Bármely hasonlóság élő vagy halott személlyel, üzlettel, vállalattal, eseménnyel vagy hellyel teljes mértékben a véletlen műve, és nem a szerző szándékát tükrözi.

§ All rights reserved. Without limiting the generality of the foregoing reservation of rights, no part of this publication may be modified, reproduced, transmitted or communicated in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopy, recording or any information storage and retrieval system, without the written permission of the publisher, except for a reviewer, who may quote brief passages in a review. This edition is published by arrangement with Harlequin Books S.A. This is a work of fiction. Names, characters, places and incidents are either the product of the author's imagination or are used fictitiously, and any resemblance to actual persons, living or dead, businesses, companies, events or locales is entirely coincidental and not intended by the author.

© Amber Page, 2014 – HarperCollins Magyarország Kft., 2018

A mű eredeti címe: *Dating the Enemy* (Harlequin Mills & Boon, Modern Tempted)

• Magyarra fordította: Czárán Judit

© Brenda Harlen, 2014 – HarperCollins Magyarország Kft., 2018

A mű eredeti címe: *The Single Dad's Second Chance* (Harlequin, Special Edition)

• Magyarra fordította: Kiss Gábor

© Caitlin Crews, 2011 – HarperCollins Magyarország Kft., 2018

A mű eredeti címe: *Heiress Behind the Headlines* (Harlequin Mills & Boon, Modern Romance)

• Magyarra fordította: Kiss Gábor

Nyomtatásban megjelent: a JÚLIA KÜLÖNSZÁM 85. számában, 2018

Átdolgozott kiadás

ISBN 978-963-448-334-2

• Kép: Harlequin Books S.A.

A borítón szereplő alkotás a Harlequin Books S.A.-val létrejött megállapodás alapján került felhasználásra.

A HARLEQUIN® és™ a Harlequin Enterprises Limited vagy a konszern leányvállalatai tulajdonában álló védjegy, amelyet mások licencia alapján használnak.

Magyarországon kiadja a HarperCollins Magyarország Kft., 2018

• A kiadó és a szerkesztőség címe: 1122 Budapest, Városmajor u. 11.

• Felelős kiadó: dr. Bayer József

• Főszerkesztő: Vaskó Beatrix

• Telefon: +36-1-488-5569; e-mail cím: harpercollins@harpercollins.hu

Kiadónk újdonságairól, a megrendelési lehetőségekről honlapunkon is tájékozódhat:

www.harpercollins.hu

Az e-book formátumot előállította:

BOOK&walk

www.bookandwalk.hu

Amber Page

Randi az ellenséggel

ELŐHANG

Jessie a táncparkett szélén állt, és nézte Beckyt, amint újdonsült férje karján elsuhan előtte, és valami furcsa mélabú fogta el. Igen, a legjobb barátnőjéből, aki nemrég még agyonhajszolt, munkamániás kékharisnya volt, mára boldog feleség lett.

Vagyis a végén hozzá is eljött az ő királyfija, még ha Marknak, a királyfinak el is tartott egy ideig, amíg beletalált új szerepébe.

Ahogy elnézte a barátait, valami megmagyarázhatatlan vágyakozás lett úrrá rajta. Nem, nem esküvőről vagy családról álmodozott... csak valami olyan kapcsolatról, ami fontosabb azoknál az egyéjszakás kalandoknál, amelyek pillanatnyilag a magánéletét jelentették.

Ma este is egy pohár pezsgő az egyetlen társasága. Úgyhogy jobb híján nagyot kortyolt belőle, majd lehunyta a szemét, és hagyta, hogy a nemes ital lecsorogjon a torkán. Jófajta pezsgő volt, és ő önkéntelenül is elégedett, doromboló hangot hallatott.

Mellette egyszer csak halkán felnevetett valaki.

– Ennyire ízlik?

Ahogy ránézett a hang tulajdonosára, egy pillanatra még a lélegzete is elállt.

A férfi olyan volt, mintha valami divatmagazin címlapjáról lépett volna le. Magas, szőke, kék szemű és elképesztően izmos.

Elmosolyodott. Lehet, hogy mégsem lesz magányos ma este?

– Igen, tökéletes társ, és soha nem okoz az embernek csalódást.

A jóképű idegen megint felnevetett.

– Pedig épp arra gondoltam, hogy felkérem táncolni – mondta. – De félek, hogy a maga buborékos barátjával nem tudok versenyre kelni.

Jessie-ben most először tudatosult, hogy szól a zene. Gyorsan kiitta a pezsgőjét, és rámosolygott a férfitársára.

– Buborékos barátom most éppen eltűnt. Amíg elő nem kerül, szívesen táncolok magával.

– Akkor szabad? – kérdezte a férfi, és már nyújtotta is a kezét.

Alighogy az ujjuk egymásba kulcsolódott, Jessie-nek máris hevesebben vert a szíve. Ez a pasas aztán tudja, mit csinál! A lány úgy érezte, mintha pudingból lenne a térde, úgyhogy inkább hagyta, hogy az ismeretlen vezesse, ő pedig önkéntelenül is hozzábújt.

– Amúgy Nicknek hívnak – hallotta egyszer csak a férfi hangját.

Ám a lány még mindig úgy meg volt babonázva, hogy sokáig meg sem tudott szólalni.

– Engem meg Jessie-nek – nyögte ki végül. – Remélem, megbocsát, hogy ilyen zavarban vagyok, de az a helyzet, nem vagyok hozzászokva az ilyen fantasztikus táncosokhoz.

– Nos, az apám biztos örülne, ha hallaná, hogy annak idején nem hiába kényszerített tánciskolába – vigyorodott el Nick.

– Tényleg kényszerítették, hogy táncolni tanuljon?

– Igen. Tudja, elég gyakran járunk bállokba, gálákra és egyéb rendezvényekre, és ott vagy táncol az ember, vagy meghal az unalomtól.

– Én még soha életemben nem voltam bálban – közölte Jessie. – Mindig azt hittem, hogy az ilyesmi csak a szupergazdagoknak való. A maga apja is szállodaigazgató vagy ilyesmi?

– Nem, ő csak egy átlagos New York-i vállalkozó.

– Persze, ahogy maga is csak egy átlagember – forgatta a szemét Jessie.

A férfi megvonta a vállát.

– Igen, de azért remélem, egy pohár pezsgőnél jobb társaság vagyok.

– Hát, annál biztosan.

Mikor a számnak vége lett, a férfi szabályos befejező pózba vágta magukat, és Jessie derekát is hátrahajtotta. Aztán a fülébe súgta:

– Kár hogy vége, lett volna még néhány trükk a tarsolyomban.

Jessie próbált nem zavarba jönni ettől az utolsó mondatától, de a következő pillanatban a zenekar a kacsatáncot kezdte játszani, amitől olyan megrökönnyödés ült ki Nick arcára, hogy neki muszáj volt nevetnie.

– Miért vág ilyen arcot? A kacsatáncot talán nem tanították a tánciskolában?

– Nem, soha.

– Akkor jöjjön, megmutatom!

Amikor a szexi vörös hajú lány, aki az imént még elegánsan röpködött a karjában, egyszer csak csapkodni kezdett a kezével, mint egy kacska, Nick elnevette magát.

– Gyerünk, maga is! – dirigált a lány, majd belekarolt, és ugrálni kezdett vele körbe-körbe. – Ne szégyenlősködjön!

Nick egy darabig habozott, de aztán körülnézett a teremben, és látta, hogy mindenki ezt a bolond táncot ropja, úgyhogy ő is leguggolt, és csapkodni kezdett a karjával. Nahát, ez kifejezetten szórakoztató! Lehet, hogy a következő jótékonysági bálon ő is előrukkol vele.

Miután megtettek még néhány kört ugrálva, és már mindketten hangosan ziháltak, Nick megfogta Jessie kezét, és odahúzta a kicsit távolabb levő székekhez. A lány rögtön leroskadt az egyikre, ő meg odaült mellé, de még mindig hangosan kacagtak.

Miután kifújták magukat, Nick ránézett Jessie kipirult arcára, elegáns kontyba összefogott hajára, amelyből a tánc hevében elszabadult néhány tincs, és egyszerűen nem tudott ellenállni a kísértésnek, hogy a többit is kibontsa.

– Hé, mit művel? – tiltakozott a lány, mikor kihúzta a csatot a hajából. – Ezt meg ki engedte meg?

– Senki – felelte a férfi büntudatosan. – Csak szerettem volna látni, milyen kibontva. Fogadni mernék, hogy máskor sosem tűzi fel.

– Valóban nem – vallotta be Jessie. – Csak ha üzleti tárgyalásom van.

– Nem is gondolnám magáról, hogy üzletasszony. Inkább valami kreatív tevékenységre tippeltem volna.

– Azzal sem tévedett nagyot. Ugyanis a saját digitális reklámügynökségemet vezetem.

Nick hátradőlt a székén, és igyekezett nem mutatni, mennyire elvárásolta a lány. Nem elég, hogy elképesztően szexi és kifejezetten vidám természetű, még üzletasszony is... vagyis maga a tökéletes nő.

– Tényleg? Nos, elképzelhető, hogy a közeljövőben éppen egy ilyen cég segítségét kell majd igénybe vennem. Adna egy névjegyet?

– Ma nincs kedvem munkáról beszélgetni – felelte Jessie, majd kihívóan végigjáratta a tekintetét a férfin. – Mi lenne, ha inkább a szállodai szobám kulcsát adnám oda?

Nick testének minden egyes sejtje azt üvöltötte, hogy „igen, pontosan ez az, amire vágyom!”, ám még mielőtt válaszolhatott volna, eléjük penderült a menyasszony.

– Jessie! – kiáltotta. – Itt az ideje, hogy eleget tégy koszorúslányi kötelezettségednek!

Egy pillanatra mintha csalódottság ült volna ki a lány arcára, de aztán mindjárt elmosolyodott.

– Hogyhogy? – kérdezte. – Hiszen vittem utánad a csokrotat, tartottam egy beszédet, mit kellene még tennem?

Becky megfogta a barátnője kezét, és felhúzta a székről.

– Persze, de még el kell dobnom a menyasszonyi csokrot, és azt akarom, hogy te ott állj az első sorban.

– Micsoda? Szó sem lehet róla! Nekem itt van dolgom.

– Azt látom. De biztos vagyok benne, hogy Nick szívesen elenged pár percre, ha az a tét, hogy esetleg te kaphatod el a menyasszonyi csokrot – mondta Becky, és ráhunyorított a férje legjobb barátjára.

– Megengedem, hogy egy rövid időre elrabold őt, de csak ha utána megadod a telefonszámát.

– Persze hogy megadom. De különben is, bármi megtörténhet. Még az is lehet, hogy Jessie kapja el a csokrot, és a következők ti lesztek, akik összeházasodtok.

– Nem, én nem nősülök – közölte Nick gyorsan. – Se most, se később.

Becky elmosolyodott.

– Eleinte mindenki ezt mondja.

– Na, ebből elég volt! – tiltakozott Jessie, és játékosan a barátnője karjára csapott. – Csak mert te most éppen a hetedik mennyországban érzed magad, még nem kell, hogy mindenki más is higgyen a mesékben.

– Ahogy gondolod – felelte Becky, majd megint Nickre nézett. – Majd hívd fel Markot vagy engem Jessie telefonszámaért.

Nick figyelte, ahogy Becky egy nagy falépcső felé kormányozza Jessie-t, amelynek aljában a szingli lányok gyülekeztek, majd felsétált néhány fokot, megfordult, és eldobta a menyasszonyi csokrát.

Az pedig repült – egyenesen Jessie felé. Aki először el akart hajolni előle, aztán mégis inkább a kezét emelte fel, nehogy az arcát találja el a csokor.

Ami így végül mégiscsak az ő kezében kötött ki.

A többiek lelkesen gratuláltak neki, nem sokkal később pedig a vőlegény következett. Ő meg a jelen levő nőtlen férfiakat gyűjtötte maga köré.

– Gyertek fiúk, most rajtatok a sor, hogy elkapjátok a harisnyatartót! Lássuk, ki lesz a következő, aki megnősül.

Azt hiszem, ideje, hogy felvegyem a nyúlcipőt, gondolta Nick, mert a végén még én leszek a szerencsés nyertes.

Miközben elindult a kijárat felé, vetett még egy utolsó pillantást Jessie-re.

Kár. Szívesen töltötte volna azzal a ma éjszakát, hogy közelebről megismerje őt.

De szerencsére nem késett még le semmiről. Hiszen tudja, honnan szerezheti meg a telefonszámát.

1. FEJEZET

Mikor megszólalt a telefon, Jessie megrázkódott. Nem, most nem tudja felvenni, mert éppen az íróasztala alatt kuporog valami működőképes konnector után kutatva. Átkozta az iroda villanyvezetékeit, hiszen ez volt ma a harmadik rövidzárlat, neki meg sürgősen dolgoznia kellene a laptopján.

Előbb-utóbb muszáj lesz kicseréltetni az összes vezetéket. De ha megkapja a Goddess-megbízást, amiről éppen tárgyal, akkor bőven lesz rá pénze.

– Gloria, felvennéd a telefont? – szólta ki az asztal alól a hűgának.

– Persze, máris megyek.

– Jó napot kívánok, ez Jessie Owens irodája. Igen, itt van. Tudná tartani egy kicsit?

Gloria leguggolt a nővére mellé a földre, és befogta a telefon mikrofonját.

– Valami Nick nevű pasas keres, azt állítja, hogy Becky esküvőjén találkozotok.

Nick? Nahát, micsoda meglepetés! Pedig milyen gyorsan menekülőre fogta, mikor a partin meghívta őt a szállodai szobájába.

Erről is az a buta pezsgő tehet. Nem kellett volna annyit innia, akkor nem viselkedett volna ilyen lehetetlenül.

Miután Jessie nagy nehezen kiszabadította magát a kábelek fogságából, odanyújtotta a kezét a hűgának, hogy segítse fel. Aki erre akkorát rántott rajta, hogy elvesztette az egyensúlyát, és esés közben Gloriát is magával sodorta.

Egymásra néztek, és elnevelték magukat.

Jessie még akkor is nevetett, mikor beleszólt a telefonba.

– Tessék, Jessie Owens.

– Jó napot, Jessie! De örülök, hogy ilyen jókedve van! Már azt hittem, nem is akar velem beszélni.

– Én meg azt hittem, hogy maga nem akar beszélni velem. Hiszen olyan gyorsan eltűnt Becky esküvőjéről, mintha attól tartana, hogy...

– Az nem magának szólt – közölte Nick már-már bűnbánóan. – Csak semmi kedvem nem volt részt venni abban az idétlen harisnyatartós játékban.

Jessie megint elnevelte magát. Ezt nagyon meg tudta érteni. Ő sem örült, hogy miután elkapta a csokrot, mindenki vele foglalkozott, utána meg még táncolnia is kellett egy öregedő, kissé kövérkés férfival, akinek viszont a harisnyatartót sikerült megszereznie.

– Nos, teljesen egyetérték magával, ez tényleg roppant ostoba játék volt – adott igazat Nicknek.

– Tudom, hogy esküvőkön így szokás, de ha akkor felmentünk volna a szobájába, Mark és Becky minket kiáltott volna ki a következő házassulandó párnak.

– Nem, Becky ismer engem jól. Tudja, hogy nem akarok férjhez menni. A házasság szerintem csak időpocsékolás.

– Remélem, Mark és Becky esetében nem így gondolja – nevetett Nick.

– Természetesen nem. Ez csak rám vonatkozik – felelte Jessie, majd felvette az íróasztalán levő bekeretezett fényképet, amelyen ő és a barátnője voltak láthatók. Becky a menyasszonyi ruhájában, ő meg koszorúslányruhában. – Rég volt már az esküvő, legalább három hónapja. Bizonyára nagyon elfoglalt volt.

– Igen, közben Londonból New Yorkba költöztem, és melleleg létrehoztam egy új részleget a családi vállalatunknál, amelytől azt várom, hogy átvezesse a céget a huszonegyedik századba.

– Nos, a költözés is elég lett volna magyarázatnak. Különben sem haragszom magára – nevetett Jessie.

– Akkor jó – felelte a férfi.

Egypár másodpercre csönd lett. Aztán Jessie egyszer csak ijedten felkiáltott:

– A fenébe!

– Mi baj? – kérdezte Nick zavartan.
– Csak az, hogy késő van.
– Mihez?
– Mindjárt kezdődik a megbeszélésem az új ügyfelünkkel. Nehéz tárgyalás lesz, és most még el is késem.
– Hú, nagyon sajnálom! De ha ez megnyugtató, nincs egyedül. Én is éppen nehéz tárgyalásban vagyok. Az egyik ügyfelünket kell lebeszélnem valami örültségről.
– Nos, akkor tudja, miről van szó – mondta Jessie, majd gyorsan leakasztotta a fogasról a blézerét, és már szaladt is.
– De még mennyire, hogy tudom.
– És? Tehetek önért valamit? – kérdezte Jessie, miközben futólépésben elindult a megálló felé.
– Nem akarok udvariatlan lenni, de három perc múlva a metróban leszek, és ott már nincs térorő.
– Akkor inkább a lényegre térek. Meg akartam kérdezni, hogy nincs-e kedve holnap este elkísérni egy jótékonysági bálba. Tudom, hogy későn telefonálok, de nekem is csak most szólt az apám, és maga azt mondta Becky esküvőjén, hogy szeretne egyszer elmenni egy bálba.
– És legalább tökhintóval jön értem?
– Ha megígéri, hogy üveg cipellő lesz a lábán, akkor igen – felelte a férfi.
– Az nekem sajnos nincs – nevetett Jessie, aki közben már el is ért a metró lépcsőjéhez. – De azért szívesen elmegyek magával. Hol találkozunk?
– Elmegyek magáért. Marktól sikerült megtudnom a címét.
– Rendben. Mondjuk nyolc körül?
– Hát, hét jobb lenne.
– Oké, legyen hét. Akkor viszlát holnap! – mondta Jessie, és erősen igyekezett, hogy ne tűnjön túl lelkesnek.
Pedig hacsak rá gondolt, hogy holnap egy elképesztően szexi pasással megy bálba, repesett a szíve az örömtől. Igen, olyan lesz minden, mint a Hamupipőkében – még ha csak egyetlen éjszakára is. És ettől máris jobb kedvűen indult az előtte álló nehéz tárgyalásra.

Nick az órájára nézett, és azt kívánta, bárcsak taposna bele a sofőr jobban a gázba.

– Bob, nem tudna egy kicsit gyorsabban hajtani?

A szinte már családtagnak számító, idős sofőr hátrafordult, és megkérdezte:

– Miért, talán valami fontos randevúja van?

– Nem, az ügynökségünk egyik legfontosabb kuncsaftjával lesz mindjárt megbeszélésem.

– Arról a nőről beszél, aki miatt visszarendelték Londonból?

– Pontosan.

– Akkor mindent értek. Kapcsolja be a biztonsági övét, fiam!

Nick így is tett, majd hátradőlt az ülésen, a limuzin pedig kilőtt.

Ez a tárgyalás tényleg nagyon fontos neki. Ha a kozmetikai cikket gyártó konszernnek tetszeni fognak az ötletei, akkor az ügynökségük jövője hosszú távra biztosítva van. És talán a részvényesek is megnyugszanak, akik közül az utóbbi időben sokan azzal fenyegetőztek, hogy kiszállnak a buliból.

Nick magában átkozódott, hogy minek kellett az apjának a tőzsdére vinnie a Thornton & Co.-t, ráadásul anélkül, hogy ezt vele megbeszélte volna. Ugyanis azóta a mutatóik csak lefele mennek, sőt az utóbbi időben időnként a vörös sávba is belecsúsztak. Ha nem csinál valamit, az apja eladja a céget, és ő nem fogja tudni ezt megakadályozni. Pedig annak idején megígérte a nagyapjának, hogy a Thornton & Co. a XXI. században is sikeres lesz.

Kinézett a kocs ablakán, és hirtelen eszébe jutott, hány iskolai focimeccséről maradt le az apja. Bezzeg a nagyapja mindig ott ült a lelátón, és drukkolt neki. A házi feladatok megírásában is ő segített, mert a szülei soha nem értek rá. Még az érettségi bankettre is ő ment vele.

És az egyetlen, amivel ezt meghálálhatja neki, ha mindent megtesz a Thornton jövőjéért. Hiszen a nagyapja ezt az egyet kérte tőle a halála előtt.